

JAMES PRELLER
& IACOPO BRUNO

HOROROVÉ PŘÍBĚHY

DĚSU PLNÝ DŮM

**DĚSU PLNÝ
DŮM**

ILUSTROVAL IACOPO BRUNO

PŘELOŽIL ZDENĚK HOFMANN

Vydalo nakladatelství BB/art s.r.o. v roce 2016

Bořivojova 75, Praha 3

Copyright © 2013 by James Preller

Illustrations © 2013 by Iacopo Bruno

All rights reserved.

Z anglického originálu *Home Sweet Horror. Scary Tales*

(Published by Feiwel and Friends, New York, 2013)

přeložil © 2016 Zdeněk Hofmann

Redakce: Jiří Pacek

Jazyková korektura: Mirka Jarotková

Elektronické formáty Dagmar Wankowska

První elektronické vydání v českém jazyce

ISBN 978-80-7507-427-0 (pdf)

*Tuto knihu věnuji Maggie Prellerové,
své oblíbené děsitelce, která mi jako první
vyprávěla o Krvavé Mary*

OBSAH

1. DŮM NA VRŠKU	17
2. STĚNÁNÍ, ŠEPOT	25
3. ZVUKY VE SKLEPĚ	31
4. CIZINCOVO VAROVÁNÍ	43
5. NOČNÍ VZKAZ	47
6. KRVAVÁ MARY	53
7. NÁDECH, VÝDECH... A TEĎ KŘIČ	61
8. PŘETAHOVANÁ	65
9. HOŘ, OHNI, HOŘ	69
10. VÁLKA VE ZDECH	73
11. PŘÍBĚH MARY	79
12. PÍSMENA NA LEDNÍČCE	87
13. CO NAŠLI	93

**KRVAVÁ
MARY**

**KRVAVÁ
MARY**

**KRVAVÁ
MARY**

VÍTEJTE V NOVÉM DOMĚ RODINY
FINNOVÝCH. POŘÁDNĚ SI NA ROHOŽCE
OČISTĚTE BOTY. ACH.

DĚSU PLNÝ DŮM

POJĎTE, VEJDĚTE. ALE POZOR. TENHLE
STARÝ DŮM JEN VYPADÁ PRÁZDNÝ. KVŮLI
NEVINNÉ DĚTSKÉ HŘE SE TĚD' KRVAVÁ
MARY MŮŽE OBJEVIT I V ZRCADLE
VEDLE VÁS.

PROTO BUĎTE OPATRNÍ, ŠKRÁBE.
KOUKNĚTE, POD NEHTY MÁ ČERSTVOU
KREV.

CHCETE VĚDĚT VÍC? PTEJTE SE,
PROTOŽE TEN STARÝ DŮM UMÍRÁ
TOUHOU PROMLUVIT.

1

DŮM NA VRŠKU

Probud' se, Liame. Už jsme tady,“ zašeptal pan Finn od volantu. „Náš nový domov.“

Osmiletý kluk si protřel oči, dlouhá cesta ho pořádně unavila. Podíval se oknem auta ven a nechápavě zamrkal do tmy. „Kolik je hodin?“

„Okolo půlnoci,“ řekl jeho otec. „Všichni tři jste usnuli už před několika hodinami.“

Liam si až teď všiml, že se k němu tiskne teplé tělo. Nahmatal krk spícího psa. Za ním spala na sedadle Liamova starší sestra Kelly s hlavou skloněnou dopředu. Dokonce i ve spánku pevně svírala náhrdelník. Býval to mámin prsten, dárek na rozloučenou, a Kelly ho nosila na řetízku kolem krku.

„Nech ji spát,“ vybídl ho pan Finn, jako by Liamovi četl myšlenky. „Užívám si ten klid a ticho.“

Kelly se vůbec nechtěla stěhovat. Zkřížila ruce na prsou a prohlásila: „Ne-e, nikam nejedu. Líbí se mi tady v Nadějovicích.“ Protestovala, vztekala se, říkala hrozné věci. Ale pan Finn se rozhodl, že je čas začít znovu, a bylo to. Jejich matka by to takhle chtěla.

Liam cítil, jak mu při tom pomyšlení sedá tíha na hrud'. I po osmnácti měsících ho při vzpomínce na ni zbolelo u srdce a nemohl se pořádně nadechnout, bylo to jako příznaky astmatického záchvatu. Nahmatal v kapse

inhalátor. *Nádech, výdech*, poručil si. *Nádech, výdech.*

Silnice byla pustá, ozářená jen tlumeným pouličním osvětlením a s několika setmělými domy. Každý z nich stál zvlášť na zvýšeném členitém pozemku, šlo o mnohem řidší zástavbu než v Liamově starém bydlišti. Znovu se podíval na oprýskaný starý dům na vršku. Byl velký, větší, než si představoval podle fotografií. Dvě okna v prvním poschodí – s napůl spuštěnými roletami jako povislými žlutými víčky – připomínala Liamovi ostražitě zírající oči. Přišlo mu, že je dům pozoruje okny jako očima. Hrozivýma, číhajícíma a pozornýma. A mosazné klepadlo na hlavních dveřích vypadalo jako nos.

Jejich fena Ďula se toporně postavila na starých nohách. Protáhla se, začenicchala a tiše zavyla do noční temnoty.

„Co je s tebou, děvče? Potřebuješ si to tady omrknout?“

